

S Bohem u krbu

Vložil/a mladez, Pá, 27/07/2012 - 11:42

Otištěno z časopisu Bratrstvo 9 /2004

Jednou jsem seděl v křesle u krbu, oheň praskal a jeho zář vytvářela kolem krbu obrazce ze světla a stínů tak, jak to žádný malíř nesvede. A já listoval knihami Starého zákona. Listuji Biblií a připomínám si některé části toho příběhu. Jak Abram dostává nové jméno, jak dostává syna. Jeho syn bojuje o místo k žití s usedlíky v zemi, do které přišel. I syn jeho syna, Jákob, putuje krajem. I jeho syn... Dny a roky letí jako vítr, generace střídá generaci, jen ten sen o zaslíbené zemi zůstává. A když se už, už zdá, že se začíná naplňovat za řekou Jordánem v krajině kolem města Jeruzaléma, je izraelský lid odveden do zajetí. Pořád dokola; a tak listuji Biblií dál a hledám místo, kde se konečně zaslíbení o darované zemi vyplní. Kdy už bude moci potulný Aramejec říci: Hospodine, ty jsi nás přivedl na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem. V této zemi se mi s tebou radostně žije. Ale ať procházím knihou knih sebepečlivěji, takové místo nenacházím.

Kde je ta země Bohem zaslíbená? Ptám se sám sebe a najednou si uvědomuji, že už nepřemýšlím nad příběhem Starého zákona, ale nad příběhem života vlastního. A najednou si uvědomuji, jakou posilu mi dává právě ten starý Izraelec, který nejednou klesl znaven do prachu cest a možná si říkal, že už se na to vybodne, tahle cesta nikam nevede. Ale nakonec se vždycky zdvihl, nebo byl zdvižen, občerstven a šlapal dál, po cestě, co noha nohu mine, k zaslíbení, k cíli. A i když mi svědectví Bible nic neříká o tom, jak do cíle dorazil, zmiňuje se několikrát, jaké to bude, až tam dorazí. A tu představu o cíli má jako motor, posilu, vyznání. Na zaslíbení svého Boha odpovídá vyznáním.

Kráčí-li Boží království člověku vstříc, pak si mohu být jist, že v jeho čele kráčí Bůh sám. Není vytěsněn mezi dva konce, na začátek a nakonec, ale oba je spojuje. Prochází mezi nimi jako mezi půlkami obětního zvířete, vzhlíží na všechno, co je mezi. Tedy i na mne. Pevně stojí na počátku i na konci a stejně tak pevně provází i čas mezi. Tomu, kdo žízní, dává napít z pramene živé vody, na živu udržuje, stezkou spravedlnosti člověka vede. I přede mnou, jako před starým Izraelcem, se každou chvílí naplňuje Boží zaslíbení: je mi Bohem a já mu synem. Vždyť s mým Bohem se scházím ve svém životě jako kolem rodného krbu, společně se radujeme ze všeho dobrého, společně se těšíme z tepla a krásy ohně krbu.

Biblický odkaz: Zjevení 21,5-7

Autor: Brodský, Štěpán

Rok vzniku: 2004

- [Duch svatý](#)
- [Společnost](#)

S Bohem u krbu

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

- [Pobožnost](#)
- [Úvaha pro biblický program](#)
- [Dorost](#)
- [Konfirmace](#)
- [Mládež](#)
- [15 minut](#)
- [Na počtu nezáleží](#)

Odkaz na zdroj: <https://katecheze.evangnet.cz/programy/s-bohem-u-krbu>